

Home i matxo en ple esforç. A la dreta està la caseta i al fons es veu la sènia. En aquest cas es llaura amb xaruga. Les pales de la xaruga obrin bon solc, però quan la terra està forta es llaura amb rella i **orelleres**. Les orelleres no giren la terra però es claven millor. Per a portar el forcat per un camí, s'utilitzava la **tarranca**—tros de fusta amb un forat que es posava baix de la rella per a que aquesta no es clavés en terra—.

matxo— s'esbarrava un poc al veure'm prop amb la càmera, segurament pensaria que era una persona estranya al seu món. Després de fer les fotos, parlem una estona i el deixo. Comprenc que Pau no llaurava en matxo per a ser espectacle per a turistes. Llaurava per que eixa havia segut la seva vida i era feliç continuant d'aquesta manera. Com la tortuga del conte, aplegava lluny anant esplai. Té un motocultor però em contà que quan diu ¡para!, el matxo es para i el motocul-

Reconstrucció en miniatura d'un aladre per a llaurar amb parell. En aquest, esteva, cameta, **camatimó**, dental i tascó són de fusta. Rella, **argolles** i **tenella** de ferro. La tenella es podia escurçar o allargar per a poder llaurar amb el aladre més pla o punter, depenent del estat de la terra. La rella passa per dins del dental i la pressió del tascó la subjecte. En la foto no es veu bé, però a les dues parts del dental van agafades les orelleres. En un principi eren dos estaques de bona fusta, que eixint cap als costats obrien solc i tallaven l'herba. Després passaren a ser de ferro. Les dues peces de fusta que van a la punta del camatimó s'anomenen **clavilles**. Els forcats de fusta tenien tota la part posterior semblant. Sols canviava el camatimó, que en el forcat es substituïa per les dues barres.